Politisk redaktör: **Lars Näslund** 033-700 07 24
Ledarskribent: **Mikael Hermansson** 033-700 07 17
E-post: **ledarsidan@bt.se**

BORÅS TIDNING
Fredag 6 november 2015

BORÅS STADS BOSTADSFOKUS

Bygg bort det färglösa tramset

Det byggs för lite i Sverige. Efterfrågan motsvaras inte av utbudet. Konsekvensen är ett upptrissat prisläge och en relativ bostadsbrist.

Den gröna färgen visade sig bli dyr för bostadsrättsföreningen. FOTO: ANDERS ROBERTSSON

BT **Ändå byggs det** så att det knakar i hela landet. Det finns en god vilja hos enskilda, byggföretag, fastighetsägare och allmännyttan som det borde vara lag på att värna.

Lägg därtill att de övergripande bostadspolitiska målen för Sverige är tydliga:

”Målet för samhällsplanering, bostadsmarknad, byggande och lantmäteriverksamhet är att ge alla människor i alla delar av landet en från social synpunkt god livsmiljö där en långsiktigt god hushållning med naturresurser och energi främjas samt där bostadsbyggande och ekonomisk utveckling underlättas.”

Det är bra mål med tydliga prioriteringar och övergripande, de ska tas på största allvar.

Vad som däremot är svårt att ta på allvar är Borås stads senaste bostadspolitiska hyss, att pungslå en bostadsrättsförening på 160 000 kronor för att de valt en färg som inte var ful!

Nybygget på Asplyckan, i korsningen mellan Åsbogatan och Kungsleden, är målat grönt. Färgen smälter bra in i stadsmiljön. På andra sidan gatan finns samma gröna nyans på husen i kvarteret Svanen. Det ser fint och harmoniskt ut.

Men inte i samhällsbyggnadsnämndens ögon. Den vill att Borås ska vara beigebrunt, eftersom det skulle ”representera putsfasader på äldre bebyggelse i Borås”.

Och det är bara att konstatera att nämnden har rätten på sin sida. Minsta komma i plan- och bygglagstiftningen talar för att de färgkränkta politikerna ska kräva de boende på straffpengar för tilltaget.

Men, och i förhållande till de övergripande bostadspolitiska målen, är det verkligen relevant att lägga så mycket energi och kräva så mycket pengar för var som i boråsarnas ögon knappast kan betraktas som en åtgärd som har förfulat staden?

Vad säger då inte denna nitälskan för lagens bokstav om var dessa samhällsbyggande politiker egentligen har sina hjärtan och hjärnor?

Ett argument som ofta förs fram i debatten om bostadskrisen i Sverige, är att det inte finns tillräckligt med planlagd mark att bygga. Huvudorsaken till detta är att kommunerna, som har planmonopol, är ovilliga att ta sitt ansvar för att prioritera planläggning i tillräcklig utsträckning.

Här finns all anledning att ruska om i pappersbuntarna i Stadshuset, vädra ut en och annan unken attityd och självkritiskt ställa sig frågan om vem det egentligen är som ska drabbas av straffavgift.

En stad som växer, utvecklas och som vill vara hållbar ska ta fram mark, prioritera byggande, uppmuntra till storslagna satsningar – inte hålla på med byråkratiskt trams. Skulptursatsningar, storslagna ambitioner om att bygga bort klyftor och fantastiska No Limit sätter helt andra, gladare färger på det i omvärldens ögon så gråa – beigebruna – Borås.

Äldre i ur och skur

Den budget för Borås stad som Centern presenterades på torsdagen fokuserar på de tre områdena företagande, miljö och äldreomsorg. Med tanke på kommande statliga satsningar till skola och förskola är äldreinriktningen logisk. Bland annat vill Centerpartiet att ensamma och/eller oroliga boråsare över 90 år ska erbjudas en plats på ett vård- och omsorgsboende. Vidare föreslås utökat LOV med dels fler privata boenden för äldre, dels möjligheten att välja nischade boenden för exempelvis kultur och natur. Tänk ur- och skurförskola fast för äldre. Vissa föredrar säkert teater och skogsutflykter framför bingo och sittgympa. Och hellre en gemensam termos i skogen än en ensam kopp i lägenheten.

Ett mer kontroversiellt budgetförslag är så kallad dubbel markanvisning, alltså att det bolag som vill bygga centralt även får i uppdrag att bygga bostäder utanför staden. En intressant tanke för den som anser att ändamålet helgar medlen. Inte så säkert bara att byggföretagen är lika pigga på sådant kommunalt villkorande.